

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28518/2023
21.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... и ББ из ... чији је заједнички пуномоћник Срђан Туфегџић, адвокат из ..., против тужених Града Београда, чији је пуномоћник Градско правобранилаштво Града Београда и Градске општине Барајево, коју заступа Градско правобранилаштво Града Београда – Одељење Барајево, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужених, изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1575/2023 од 08.06.2023. године, у седници одржаној 21.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1575/2023 од 08.06.2023. године, као изузетно дозвољеним.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене ревизије тужених, изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1575/2023 од 08.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1575/2023 од 08.06.2023. године, одбијене су жалбе тужених као неосноване и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу – Судска јединица у Сопоту П 984/21 од 11.10.2022. године, којом је усвојен тужбени захтев тужилаца и обавезани тужени да солидарно исплате тужиоцима износ од 1.659.847,38 динара и то: тужиоцу АА износ од 829.923,60 динара, а ББ износ од 829,923,60 са законском затезном каматом од 11.10.2022. године до исплате и обавезани тужени да тужиоцима исплате трошкове парничног поступка у износу од 353.950,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се о ревизијама одлучи као изузетно дозвољеним, применом члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), прописано је да се посебна ревизија може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија (став 2.).

Поступајући на основу наведене законске одредбе Врховни суд је закључио да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Спорно правно питање није од општег интереса већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног правног односа који је настао тако што је извршена фактичка експропријација парцела тужилаца у јавно добро, и то улицу ... која је у општој употреби. Тржишна вредност непокретности утврђена је на начин који не одступа од правног схватања о одређивању висине накнаде за градско грађевинско земљиште израженог у судским одлукама Врховног суда и Уставног суда, по којима суд приликом одређивања висине накнаде није везан искључиво проценом Пореске управе и може вештачењем, као доказним средством предвиђеним Законом о парничном поступку да утврди висину накнаде применом тржишне вредности експроприсане непокретности. Одлуке ревизијског суда и правноснажне одлуке другостепених судова, којима је другачије одлучено о истом правном питању, а на које се тужени позивају у ревизији, без утицаја су на другачије одлучивање, јер одлука у споровима са оваквим захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари.

Из наведених разлога одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско првим споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Поступак је започет тужбом за одређивање накнаде за фактички експроприсану непокретност поднетом 07.07.2021. године, а побијана вредност предмета спора у односу на тужиоце појединачно је 829.923,69 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу Народне банке Србије, на дан подношења тужбе, Врховни суд је нашао да ревизије тужених нису дозвољене у смислу члана 403. става 3. ЗПП.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић